

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku S. T.

1. o wznowienie postępowania,

w sprawie z powództwa S. T.

przeciwko Radzie Niepełnosprawnych w K. i Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego

o ustalenie, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 czerwca 2001 r., sygn. akt II Ca (...)

2. o wznowienie postępowania,

w sprawie z wniosku S. T. o wznowienie postępowania zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 marca 2007 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z powództwa S. T. przeciwko Radzie Niepełnosprawnych w K. i Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego o ustalenie, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 czerwca 2001 r., sygn. akt II Ca (...)

3. o wznowienie postępowania,

w sprawie z wniosku S. T. o wznowienie postępowania zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 stycznia 2010 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z powództwa S. T. przeciwko Radzie Niepełnosprawnych w K. o zapłatę zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 października 2009 r., sygn. akt II Ca (...)

4. o wznowienie postępowania,

w sprawie z powództwa S. T. przeciwko Radzie Niepełnosprawnych w K. o zapłatę zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 października 2009 r., sygn. akt II Ca (...);

5. o wznowienie postępowania,

w sprawie z wniosku Rady Niepełnosprawnych w K.

przy uczestnictwie S. T. i M. G.

o zmianę stwierdzenia nabycia spadku zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w K. z dnia 25 marca 1998 r., sygn. akt II Ca (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2010 r., zażalenia S. T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 maja 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

1. oddała zażalenie.

2. przyznaje adwokat M. Ś.-B. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu S. T. w postępowaniu zażaleniowym, podlegająca podwyższeniu o należny podatek od towarów i usług.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargi S. T. o wznowienie postępowania, w tym skargę dotyczącą wznowienia postępowania w sprawie z wniosku Rady Niepełnosprawnych w K. przy udziale S. T. i M. G. o zmianę stwierdzenia nabycia spadku, zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Wojewódzkiego z dnia 25 marca 1998 r., sygn. akt II Ca (...).

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że S. T. jako podstawę wznowienia postępowania wskazała art. 401 pkt 2 k.p.c. Nie wystarczy jednak – zdaniem Sądu – sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawowej podstawie. Niezbędne jest także wykazanie, że zachodzą okoliczności uzasadniające powołaną podstawę wznowienia postępowania. Tymczasem S. T. nie wykazała, aby została w sprawie pozbawiona możliwości działania na skutek naruszenia przepisów prawa. Z akt sprawy wynika bowiem, że brała ona udział w postępowaniu i korzystała z przysługujących jej środków zaskarżenia. Skarga podlegała zatem odrzuceniu jako

niedopuszczalna, ponieważ nie zachodzi wskazana w niej podstawa wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

W zażaleniu skarżąca zarzuciła, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 401 pkt 2, 410, i 328 § 2 w związku z art. 361 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania bądź „o zmianę zaskarżonego postanowienia i pełne uwzględnienie stanowiska uczestniczki”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 401 pkt 2 k.p.c. pozbawienie strony możliwości działania na skutek naruszenia przepisów prawa stanowi samodzielna podstawę wznowienia postępowania. Z przytoczonego przepisu wynika wyraźnie, że stanowiące podstawę wznowienia postępowania pozbawienie możliwości działania powinno nastąpić na skutek naruszenia przepisów prawa. Powołanie się na tę podstawę wznowienia postępowania wymaga zatem – poza przytoczeniem tych przepisów prawa – także wykazania, że zachodzi związek przyczynowy między naruszeniem prawa a pozbawieniem strony możliwości działania.

Tymczasem skarżąca, opierając skargę o wznowienie postępowania na omawianej podstawie wznowienia, w ogóle nie wskazała przepisów prawa, które – jej zdaniem – spowodowały pozbawienie jej możliwości działania w sprawie. Oczywiście konsekwencją tego jest także niewykazanie związku przyczynowego między naruszonym przepisem prawa a pozbawieniem możliwości działania. Zatem już z tego powodu nie można było uznać, że zachodzi podniesiona przez skarżącą ustawowa podstawa wznowienia postępowania. W tej sytuacji dla oceny trafności zaskarżonego postanowienia nie ma istotnego znaczenia podjęta w zażaleniu polemika ze stanowiskiem Sądu, że pozbawienie strony możliwości działania należy rozumieć jako niemożność występująca w całej sprawie. Wspomniana kwestia nie ma istotnego znaczenia również z tego powodu, że skarżąca nie wykazała, aby pozbawienie jej możliwości działania w sprawie na skutek naruszenia przepisów prawa dotyczyło jedynie określonego fragmentu postępowania lub istotnych dla sprawy czynności procesowych. Zaskarżonego postanowienia nie podważa także podniesiona przez skarżącą okoliczność, że „gdyby nie fakt, iż uczestniczka została pozbawiona możliwości skutecznego działania na skutek pozaprawnego współdziałania Izby Skarbowej w K. z pełnomocnikami uprawnionych Sąd orzekający wydałby inne rozstrzygnięcie”. Również przytoczona okoliczność powodująca – zdaniem skarżącej – pozbawienie jej możliwości

działania nie zostało bowiem powiązane z naruszeniem konkretnego przepisu prawa, a okoliczność, że doszło w sprawie do „pozaprawnego współdziałania Izby Skarbowej z pełnomocnikiem uprawnionych” oparta jest jedynie na twierdzeniu skarżącej. Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia – wbrew zarzutowi skarżącej – zawiera zarówno przytoczenie, jak i wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Z przedstawionych powodów zażalenie podlega oddaleniu jako pozbawione uzasadnionych podstaw (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Podstawę prawną przyznania adwokatowi kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stanowi § 13 ust. 2 pkt 2 w związku z § 9 pkt 2 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).